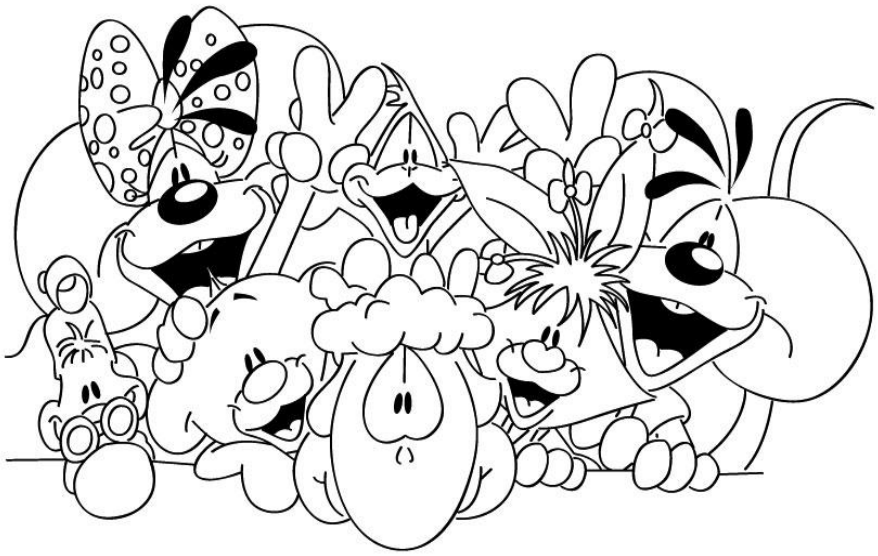
Rozumbrada

7

Časopis Rozumbrada 7 byl sestaven z článků, které odevzdali žáci.

Obsah a pravopis nebyl učitelem upravován.

Oblečení v době gotické
Jak se oblékali bohatí

13. století je dobou plnou rozporů a křižáckých výprav do Palestiny. Tyto výpravy přináší Evropě mnohé znalosti vyspělých arabských zemí. Začínají se pěstovat nové plodiny, dovážejí se parfémy, různé předměty ze slonoviny či z kůže, ale také nové druhy tkanin jako například hedvábí, bavlna, jemné vlněné a mušelínové tkaniny. Světská moc hromadí nesmírná bohatství a zakládá si na vytváření kulturních hodnot. Kvůli poddanství se však také prohlubuje kulturní zaostalost většiny zemí.

Hladomor a hygiena na otřesné úrovni přivádí mezi chudý lid mor a jiné nemoci. Přítomnost parazitů je běžnou součástí prostého života. Oděv těchto chudých lidí se od dob románských nezměnil. Výjimku ovšem tvoří bohatnoucí měšťanstvo, které si může dovolit všelijaké módní kreace podle vlastní záliby. Bohužel jen dočasně! Ve 14. století totiž vzniká oděvní zákon, který naráží hlavně na to, že už není možné rozpoznat stav, či hodnost lidí, protože se trpí, že se obléká každý podle svého. Takto pak není jasné, zda je ten či onen princem, šlechticem, řemeslníkem nebo měšťanem. Zvláštní oděv musí nosit lidé patřící na okraj společnosti, lidé jakou jsou kati, nevěstky a malomocní.V Evropě se kulturním a politickým centrem stává Francie. Vzniká nový životní styl, nové způsoby chováni a etika vůbec. Ta se pak stává dědictvím evropské vzdělanosti.

Žena se ve 12. století dostává na vysokou společenskou úroveň. Krása je ovšem spojována s mravností a tento ženský ideál je uctíván po celou dobu rytířstva. Rytíř slouží své dámě oddaností, věrností, láskou a dvorností. Na důkaz tohoto nosí například oděv v barvách, jež má jeho vytoužená v oblibě. Souhlasnou barvou se také vyjadřuje přátelství a poddaní se proto v oblékání přizpůsobují barvám svých pánů. Ideálem krásy mužské se stává zjemnilý, až zženštilý mladík. Dá se říci, že protáhlé, štíhlé a špičaté tvary jsou módním hitem gotické doby. Nejlépe je toto možno zpozorovat na gotické architektuře. Pro takto ovlivněnou módní siluetu se stává estetickým ideálem ženská postava, mírně prohnutá do písmene S.

Díky nově vzniklým krejčovským cechům a jejich mistrům je tvořen již dokonale propracovaný oděv, který se perfektně přizpůsobuje tvarům svého nositele a napomáhá záměrné módní stylizaci postavy. Šlechta proto veškeré své zakázky směřuje do měst a nechává si oděv zhotovovat u nejvýznamnějších krejčovských mistrů. V Praze byl první krejčovský cech uznán roku 1318. Tato cechovní zřízení rozdělila městské obyvatelstvo do různých skupin, podle typického oděvu vypracovaného pro dané potřeby, příslušející profesi objednavatele.

Košilovitá suknice je základním mužským oděvem, v raně gotické době sahá ke kolenům. Později se svrchním oděvem stává upnutý kabátec a musí se proto zapínat na řadu knoflíčků. Kabátec je oděvem výhradně šlechticů a měšťanů. Novinkou jsou také vsazovací rukávy, tvarované podle oblouku ramenního kloubu a všité do průramku. Rukávy jsou zdobeny barevnými podšívkami, lemují je kožešiny, jejich délka a tvary jsou různé. V Čechách se dlouhým cípům údajně říkalo "pachy", protože se prý za postavou táhly jako pach.

Ve 14. století se kabátec zkracuje až těsně pod pás, což se nelíbí mravokárcům, kteří se (jak je možno se dočíst v mohučské kronice Maxmiliána I.) čertili nad nepřiměřenou krátkostí moderních kabátců, které mladíkům ani nezakrývají spodní část těla. Tento krátký kabátec je pak doplněn opaskem, na kterém je zavěšen krátký mečík, měšec nebo malá taštička. Běžnou součástí mužského oděvu je také pláštěnka - pelerína s kuklou. Muži si také pečlivě kadeří vlasy, k tomu používají horká želízka a holí se povětšinou hladce, aby dali najevo svou vzdělanost, jemnost a něžnost. U žen je důležité

zdůraznit jejich postavu. Objevují se výstřihy, živůtek pomocí postraních švů a záševků těsně obepínátělo ženy. Utahuje se šněrováním nebo drobnými knoflíčky. Sukně jsou vzadu s vlečkou, jejichž délku a způsob nošení upravovaly zvláštní předpisy. Stejně jako v době románské se odlišuje vdaná žena od ženy svobodné pokrývkou hlavy. Ta půvabně rámuje obličej a zahaluje krk.

- Nosí se také krajkové čepce, které přinesla francouzská móda. Svobodné dívky nosí vlasy prosté, zapletené do copů nebo zkadeřené. Také se používají různé ozdoby jako je například vínek, který bohaté dívky nosí z perel a drahých kamenů. Dívky prostšího původu nosí vínky z květin, nebo parových a voskových imitací.
- Jednoduchý styl oděvu dával vyniknout všem různým ozdobám. Oblibou vznešených lidí byly zlatem protkávané damašky, zdobené kožešinou a velmi cenné. Nejvzácnější a nejdražší kožešinou je hermelín, což je zimní kožíšek hranostaje. Podle černých teček na hotovém oděvu je možno spočítat, kolik hranostajů bylo na tento kus potřeba. Hermelín přísluší výhradně vysokým církevním a světským hodnostářům. Také se jako ozdoby používají různé cetky a zvonečky ze stříbra či zlata. Ženy je nosily kolem pasu nebo si jimi lemovaly výstřihy. Muži je nosili nejčastěji na botou.

EMO-STYL

A protože se s Emo stylem u dnešní mládeže přímo roztrhl pytel, měli bychom si říci o tomto populárním stylu něco více. Měli bychom především začít u hudby, u hudebních stylů. Emocore se vyčlenilo někdy v 80. letech z Hardcore punku, ač je to možná překvapením, tak emo je svým způsobem punk. Ale rozdíly samozřejmě jsou, a to hlavně v podání zpěvu. Zpěvák si hraje se svým hlasem, sténá, posléze křičí, šeptá, zkrátka hudbu prožívá. Za emo kapely se považují My Chemical Romance, Embrace, Fall Out Boy nebo čeští Sunshine.

Také nutno říci, že Emo není žádná móda, jedná se pouze o hudební styl. Ale samozřejmě jsou módní prvky, které jsou společné pro styl Emo. Jako Emo jsou označovány dva styly oblékání. Ten první vychází z „indie emo“ scény devadesátých let a má souvislost s indie rock a punk rock. Trendy je oblečení obnošeného vzhledu nejčastěji v barvě khaki, trika na tělo jakoby menší velikosti s potiskem ve stylu osmdesátých let.

Druhý styl je o poznání tmavší. Vyznačuje se narovnanými, tmavě obarvenými vlasy, typická je černá, červená nebo další nepřirozený odstín tmavé barvy. Muži nosí piercing, a to hlavně ve rtech či v obočí a tmavý make up. Aktuálním doplňkem jsou brýle s tmavými masivními obrubami a nosí je i ti, kteří brýle nepotřebují.

Nejoblíbenější barvou je samozřejmě černá, doplněná růžovou či bílou. Velice trendy jsou vzory, a to především puntíky, motivy lebek a hlavně proužky na trikách, sukních, punčochách či ponožkách.

Mezi doplňky v Emo styly v první řadě vede černý kožený pásek se stříbrnými jehlanci nebo masivní ozdobnou sponou, různé barevné čelenky do vlasů,vzorované kravaty a podkolenky, tašky přes rameno, různé pletené návleky na ruce či potítka, a jako třešnička dortu toho všeho jsou klasické Converse tenisky All Stars s barevnými tkaničkami. Není výjimkou mít každou tenisku v jiné barvě. Nebo ještě můžete na nohy obout skatové tenisky. Nezapomeňte ani na přišpendlené zavírací špendlíky po oblečení a doplňcích a připnuté odznáčky různých kapel.

Emo styl propaguje originalitu a nezávislost, propaguje vlastní výrobu tašek, potisků a podobně. Jak už bylo řečeno, odstín vlasů je spíše tmavší, vlasy jsou hladké, sčesané mírně asymetricky do tváře a make-up je výrazný. Oči by měly být ohraničené černou linkou, a to i u kluků.

Top 17 za rok 2007

1. Rihanna & Jay-Z- Umbrella
2. My chemical Romance- I don´t love you
3. Beyoncé & Shakira- Beautiful lair
4. Nelly Furtado- Say it right
5. Timbaland & Nelly Furtado & Justin Timberlake- Give it to me
6. Tokio Hotel- Spring Nicht
7. Mandrage- Kapky proti slzám
8. Justin Timberlake- Sexy back
9. My chemical Romance- Famous last words
10. Justin Timberlake- Summer love
11. Hillary Duff- With love
12. Evanescence- Lithium
13. Justin Timberlake- What goes around...comes around
14. David Koller- Čas nejde vzít zpátky
15. Divokej Bill- Váha Muší
16. Kryštof- Sněhurky
17. Michal Hrůza- Bílá Velryba

P!nk

Pravé jméno: Alicia Moore
Datum narození: 8. 9. 1979
Místo narození: Doylestown, Pennsylvania, USA
Znamení: Panna
Diskografe: "Can't Take Me Home","M!ssundaztood","Stupid Girls"
Rodiče: James a Judy Moore

Ewa Farna

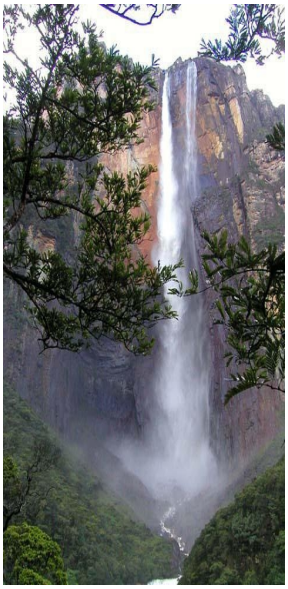

Jejím největším prozatímním úspěchem bylo, že se zúčastnila a následně i vyhrála polskou televizní soutěž "Šance na úspěch". Ewa má jasno, rozhodně chce být originální, nechce nikoho kopírovat a nesnáší playback! Chce zpívat naživo. Ewa Farna teprve nedávno odstartovala svoji hudební kariéru singlem Měls mě vůbec rád. Ovšem písničku nesložila ani nebyla složená pro ni. Tuto písničku již zpívá zahraniční méně známá zpěvačka Belinda. Ewa ji zpívá v Češtině. Ewa si tím pádem rozdělila lidi na dva tábory. Jeden tábor ji bude nenávidět, druhý jen obdivovat. Ewa je jinak původem Polka a z Polska také pochází. Mezi její nejoblíbenější interprety patří Simple Plan, Pink nebo Kelly Clarsonn. Na pultech obchodů se už objevila její první deska s názvem Měls mě vůbec rád a poslední singl je Zpívám v její rodné polštině. Deska vyšla 6. 11. 2006. Na svém kontě má zatím cenu „Objev roku 2006“.

PŘÍROĎÁČEK

Naše rubrika je pro všechny milovníky přírody. Pro velké i malé, hlavně pro ty, co umí číst. Můžete si přečíst něco o přírodních katastrofách, záhadách, krásách, ale také o tom, jak lidé přírodu ničí. Proto vám chceme přiblížit, ukázat, co se v našem světě děje.

Voda

Dnes je pátek. Čtvrtou hodinu jsme měli zeměpis a mluvili jsme o státech v Jižní Americe. Došli jsme k Brazílii a mluvili jsme o tom, že skoro celou Brazílii pokrývá Amazonská nížina. Potom paní učitelka mluvila o tom, jak lidé kácejí a ničí Amazonské pralesy. Ale co je horší. Jestli se vykácí Amazonské pralesy, bude moc oxidu uhličitého (to je to, co vydechujeme), budou tát ledovce, bude málo srážek (deště, sněhu) a sníh je velmi důležitý, protože když taje, vsakuje se do země a dělá jí vlhkou a po celý rok se nám dobře pěstují a rodí brambory a jiné druhy zeleniny. Ale když nebude sníh, co budeme dělat??? Bude mít málo vody a vodu k životu potřebujeme. Jakoby to ti, co kácejí Amazonské pralesy nevěděli!!! A řekli si. Za nás bude ještě dost vody, ale co když to tak nebude??? Co potom budou dělat??? A tak je lepší vodou šetřit a ne ji zbytečně utrácet a vylívat.

Otřesný článek v novinách

O tomto článku jsem se dozvěděla ve čtvrtek, když jsem s kamarádkou jela k babičce. Měli jsme udělat ohýnek, a tak nám babička dala staré noviny, kde jsme to uviděli. Stálo tam, že na Slovensku střílejí toulající se kočky. Divili jsme se proč, co jim ta hezoučká zvířátka mohla udělat???

Když jsme četli dál, dočetli jsme se proč. Některé kočky jsou zdivočelé a agresivní, když lidé za sebou zapomenou zavřít dveře, kočky bez váhání vběhnou dovnitř. Je to asi i nebezpečné vyhánět je ven z domu. Ale co jiného mají dělat, když jim vběhnou dovnitř? A tak jsme si s kamarádkou řekli, že to asi jinak nejde, když se moc přemnožují.

Rybaření s pomocí ryb???

Nedávno jsem viděla zvířecí příběh. Bylo to v pátek večer. Viděla jsem, jak rybáři vyrážejí na lov v malé dřevěné lodičce. Když jsem uslyšela, že vyrážejí na lov kytovců, divila jsem se. Vždyť v takové malé loďce nemůžou ulovit tak obrovské zvíře nebo ano? Najednou tam však připlavali kosatky a začaly jednoho kytovce hnát k břehu. Vypadalo to jako by kosatky pomáhaly rybářům. Ukázalo se, že je to skutečně tak! Bylo to hrozné, kosatky kytovce štvaly, strkaly do nich, kousaly je. A to všechno dělaly prý jen kvůli kytovčímu jazyku. Fuj...

Kosatky do kytovce tak dlouho strkaly a šťouchaly, až se kytovec unavil a rybáři ho mohli harpunami dobít. Byl to strašně smutný pohled. Kytovec se ještě z posledních sil bránil, ale už neměl sílu. Hladina vody byla červeně zbarvená a kytovcovo tělo se houpalo po lodní hladině. Kosatky radostně plavaly kolem loďky. A když náhodou velryba praštila ocasem do loďky, kosatky plavaly kolem rybářů, aby jim neublížili žraloci.

Kosatky je chránily před vším, co by jim během lovu mohlo uškodit. A za odměnu jim rybáři dávali jejich vytoužený kytovčí jazyk. Mě to připadá příšerné.Jinde zabíjejí delfíny, velryby. My zabíjíme králíky, slepice a to může připadat jim ošklivé, ale my to vidíme jako normální věc, pokud nejsme vegetariáni. Já mám zvířata ráda a proto nerada vidím články nebo obrázky v novinách a na internetu, kde se dočtu, že nějaké zvíře přišlo o život při požáru nebo při dopravní nehodě. Myslím si, že mají zvířata stejný nárok na život jako my lidé.

Važme si přírody

Někteří lidé si neuvědomují, že přírodu ničí, jsou na ni zlí a při tom neví, jak je příroda pro nás důležitá, ale jsou i lidé jsou všímaví a mají ji rádi. Tak i vy co tohle ještě nevíte snažte se mít přírodu rádi. Já i když mi je jen 13 let vím, jak se dobře starat, aby příroda byla v pořádku. Vím, že se musí třídit i odpad. Je to pro přírodu důležité. Půjdete-li na houby, mohli byste si po sobě odřezky ukliízet.

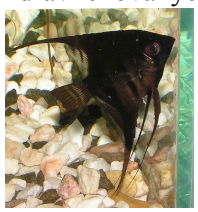
Domácí zvířata

Nejoblíbenější domácí zvíře je pravděpodobně pes. Nebo také křečci, papoušci, morčata a kočky. Musíme vědět, jak se o ně starat a jak se k nim chovat. Například psy nesmíme tahat za ocas a za uši a to samé u koček. Neměli bychom na ně křičet.

Teď vám povím něco o rybičkách. **Mohou mít ryby nemoc?** I ryby mohou být nemocné. Pokud vlastníte nebo budete vlastnit akvárium, jste zodpovědní za zdraví chovaných zvířat, ale na druhé straně údržba rybího baráčku je celkem snadná. V dobře udržovaných akváriích se naštěstí nemoci objevují jen zřídka. Nicméně většina akvaristů se s problémy kolem léčení nemocí setkala. Pokud se ve vašem akváriu nemoc objeví, téměř vždy se podaří předejít nejhoršímu, je-li zákrok rychlý a promyšlený. Obvykle je velmi snadné objevit na kůži či ploutvích změny signalizující vnější onemocnění v jeho začátcích. Odhalit vnitřní onemocnění je mnohdy velmi obtížné, protože můžeme pouze usuzovat ze změn v chování našich ryb. Když vidíte, že je ryba nemocná oddělte ji od ostatních tak, že jí dáte do jiného akvária a potom se poraďte se zvěrolékařem. Nejznámějších nemocí je asi 38.

Jaká zvířátka mají naši kantoři?

paní uč. Rychtrová	pes (Argo)
paní uč. Hornáková	pes
paní uč. Pocová	3 psi (Manul, Ajša, Fina)
paní ředitelka Stehlíková	kočka
pan uč. Samek	pes
pan uč. Jireš	pes (Flafy)

Ostatní učitelé psa nikdy neměli nebo o nej přišli. Nejvíc domácích mazlíčků našich kantorů jsou psi. Myslím, že i většina z vás má psa.

Motýli

Motýli se dělí na denní a noční. Mají dva páry křídel pokrytých šupinkami. Křídla v rozpětí měří 3 mm - 30 cm. Ústní ústrojí tvoří sosák. Housenky jsou hlavně býložravé; mnoho jich škodí v zemědělství a lesnictví. Některé škodí v domácnostech i ve skladech. Ze zámotků bource morušového a martináče dubového se spřádá hedvábí. Zcela výjimečně žijí ve vodě (někteří zavíječovití). Známo asi 110 000 druhů. V ČR žije asi 2 500 druhů. K motýlům patří například běláskovití, babočkovití, otakárkovití, lišajovití, můrovití, molovití, přástevníkovití, nesytkovití, okáčovití, píďalkovití, vakonošovití, vřetenuškovití a zavíječovití. Motýli mají dokonalou proměnu. Jejich larvy nazýváme housenky. Zatímco housenky mají dobře vyvinuté kousací ústrojí, čelisti dospělých motýlů jsou až na malé výjimky přeměněny v trubičkovitý sosák. V jejich vývoji se objevuje klidové stadium – kukla. Housenky ze slinných žláz vylučují na vzduch tuhnoucí vlákno, do něhož se v době kuklení zapřádají. Housenky můr si spřádají zámotek. Housenky se živí rostlinnou potravou, dospělci se živí sáním květového nektaru.

Denní:

Do kategorie denních motýlů se běžně řadí tyto čeledi vyskytující se v ČR: Babočkovití, Běláskovití, Modráskovití, Okáčovití, Otakárkovití a Soumračníkovití. Dohromady jde o pouhých asi 160 druhů z celkového počtu okolo 2700 druhů motýlů žijících v ČR. A právě ze zástupců uvedených šesti čeledí byly vybrány druhy, u nichž se lze setkat s údajem, že rozpětí jejich křídel dosahuje 6,5 a více centimetrů. Jsou obvykle pestřejší, než noční druhy motýlů.

Otakárek Fenyklový. Náš nejznámější denní motýl.

Noční:

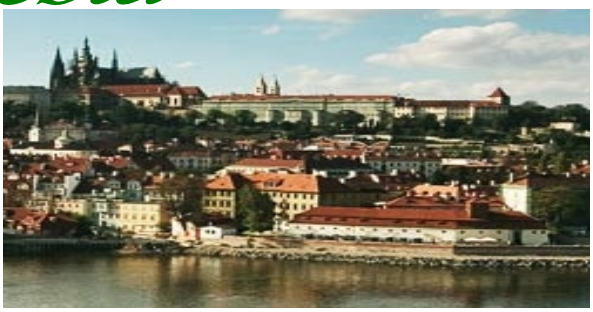
Mezi noční motýly řadíme naprostou většinu druhů motýlů v ČR. Velikostí mezi nimi ale vynikají jen některé čeledi. Noční a večerní motýli – lidé jim říkají "můry". Tito motýli létají především v noci, mají své "hodiny", nelétají pořád. Někteří létají za soumraku a potom před rozedněním, pro některé je typická půlnoc. Jejich zbarvení je málo výrazné, často jako kůra stromů. Přes den sedí nehybně na jednom místě a jejich krycí zbarvení je výborně maskuje. Sedící můra drží křídla roztažená, motýli odpočívají s křídly složenými nad tělem. Noční motýli mají většinou vějířovité, pýřité nebo hřebenité tykadla, trubičkovitý svinutý sosák, ten je v klidu vždy spirálovitě stočen pod hlavou. Avšak jejich největší ozdobu jsou křídla. Ta jsou blanitá, pokrytá oboustranně, velmi hustě šupinkami, snadno se odírají. Motýli mohou pohybovat každým párem křídel nezávisle, u můr jsou křídla spojena. Křídla skládají naplocho na zadeček. Můry bývají tlustější a chlupatější než motýli.

Lišaj Smrtihlav. Náš nejznámější noční motýl.

Nej města

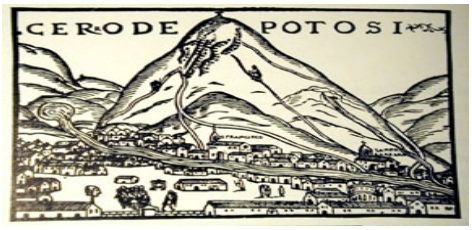
Nej města

Nejhezčí české město - Praha

Praze se také říká stověžatá .A není divu. Všude, kam se podíváte, vidíte nějakou tu věž. Největší stavbou v Praze je pražský hrad. Je hlavním městem České republiky.

***Nejvýše* položené město na světě - Potosí**

Nejvýše položené město Potosí se rozkládá ve výšce 6088 metrů nad mořem. Potosí je také jedno s největších těžišť na světě. Nejvíce se v Potosí těží stříbro. Na vlastní kůži si můžete zkusit práci horníků, kteří ve skutečnosti pracují ve výšce 4300 – 4500 m. n. m.

Město s nejvyšší budovou na světě – Toronto

Toronto je druhé největší kanadské město po Montrealu. Počet obyvatel je 2 482 000. Je hlavním městem Kanady. V Torontu vznikla i první NHL šestice. Toronto Maple Leafs *(Javorové listy z Toronta) jsou kanadský hokejový klub hrající v severovýchodní divizi. Je jedním z tzv. Původní šestky (orig.: Original Six, šestice zakládajících klubů NHL).*

Město s nejšikmější budovou – Suurhusen

Snad celý svět zná šikmou věž v Pise jako nejnakloněnější stavbu světa. Prvenství štíhlé italské krásky už je ale minulostí. Do Guinessovy knihy rekordů byl zapsán nový rekordman - věž kostela v Suurhusenu. Jak uvádí server Ananova, radní tohoto městečka zažádali v červnu o zápis a nyní jejich šikmá věž vyšoupla věž v Pise z vedení. Suurhusenská věž je ve svislé ose odkloněna o 5,19 stupně, zatímco u věži v Pise jde "pouze" o 3,97 stupně. Kostel pochází z poloviny třináctého století a 28 metrů vysoká věž byla přistavěna v roce 1450.

Největší město - Tokio

Tokio leží v Japonsku. Má asi 12 064 101 obyvatel a rozlohu asi 2186,9 km^2. Město je dobře známé pro jeho vysoké mrakodrapy.

Přírodní katastrofy

Tsunami

Tsunami se řítí na pevninu.

Co je tsunami? Jak vzniká?

Tsunami je vlna, která dosahuje obřích rozměrů a je velmi ničivá. Tsunami vzniká, tak že zemětřesením v moři se otřese vlna a stoupá no výše.

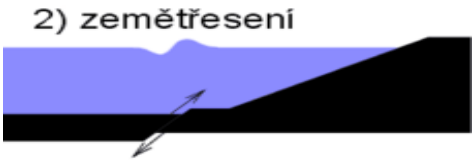
Proč název TSUNAMI?

Tsunami je pojem odvozený z japonských slov TSU - přístav a NAMI - vlna

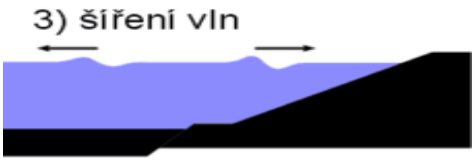
Znázorněné stupně tsunami

1.stupeň - **normální stav** (nic se neděje.)

2.stupeň - **zemětřesení** (slabé, ale i silné otřesy vyvolávají vlny.)

3.stupeň – **šíření vln** (tsunami se šíří libovolnou – ryhchlostí, tlakem, výškou, šířkou. Nezastavují se dokud neztratí výšku nebo dokud nenarazí na pevninu.)

4.stupeň – **dočasný ústup vody** (tsunami je menší čím více je u pobřeží.)

5.stupeň – **vlnobití** (někdy se vlně nepodaří pobřeží celé zlikvidovat a tak ho jen zatopí.)

Vulkány

Láva vyvržena ze sopky

Co je to vulkán? Co je to erupce vulkánů?

Vulkán nebo-li sopka je hora s kráterem (díra uvnitř), ktará vyvruje žhavé magma, ale když je magma na povrchu, tak je to láva. Erupce vulkánu je výbuch, při kterém je vyvržena láva.

Známé vulkány!!!

aktivní sopka	výška	poslední výbuch
Etna (Sicílie)	3350 m	2006
Vesuv (Apeninský poloostrov)	1277 m	1944
Stromboli (Liparské ostrovy)	926 m	1989
Santorin (Kyklady)	556 m	1956
Hekla (Island)	1491 m	1991
Pico de Teide (Tenerife)	3718 m	1909
Kamerunská hora (Kamerun)	4070 m	1982
Nyiragongo (Demokratická republika Kongo)	3475 m	2002
Kerinci (Sumatra)	3800 m	1987
Semeru (Jáva)	3676 m	1989
Krakatau (Sundská úžina)	813 m	1995
Fudžisan (Honšú)	3776 m	1707
Ključevskaja (Kamčatka)	4750 m	1994
Mount St. Helens (Washington, Spojené státy)	2250 m	1989
Colima (Mexiko)	3984 m	1988
Fuego (Guatemala)	3835 m	1988
Mont Pelée (Martinique)	1397 m	1929

Tornáda

Co to je tornádo?

Tornádo je silně rotující vítr, jež vytváří podobu válce.

Stupnice:

F0	rychlost do 33 m/s (117 km/h, 73 mph), lehké škody - spadlé komíny, zlámané větve stromů, vyrvané mělce kořenící stromy, škody na vývěsních štítech
F1	rychlost 33 až 50 m/s (117 až 180 km/h, 73 až 112 mph), mírné škody - strhává střešní kryt, posunuje nebo otáčí prefabrikované domy a vytlačuje auta ze silnic
F2	rychlost 50 až 70 m/s (180 až 252 km/h, 113 až 157 mph), značné škody - strhává střechy, ničí prefabrikované domy, převrací vagóny, vyvrací a láme vzrostlé stromy, z lehkých předmětů vytváří nebezpečné projektily, zdvihá automobily ze země
F3	rychlost 70 až 92 m/s (252 až 332 km/h, 158 až 206 mph), vážné škody - ničí střechy i zdi dobře postavených domů, převrací vlaky, většina stromů v lesích je vyvrácena, těžká auta jsou zdvihána ze země a odvrhávána
F4	rychlost 92 až 117 m/s (332 až 418 km/h, 207 až 260 mph), zničující škody - srovnává se zemí dobře postavené domy, stavby se slabými základy odnáší, auta jsou odmršťována a z těžkých předmětů se stávají poletující projektily
F5	rychlost 117 až 142 m/s (418 až 511 km/h, 261 až 318 mph), ohromující škody - silné konstrukce domů jsou srovnávány se zemí a odnášeny, projektily velikosti automobilu poletují vzduchem a jsou odmršťovány do vzdálenosti přesahující 100 m, stromy jsou odkorňovány, objevují se i jiné neuvěřitelné jevy
F6	rychlost 142 až 168 m/s (510 až 605 km/h, 317 až 376 mph) nepředstavitelné škody- tento druh smrště je velmi nepředvídatelný. Vyznačuje se malou oblastí zasažení,ale obrovskou, až nepředstavitelnou produkcí škod. Tento vír je těžko rozpoznatelný, jelikož se objevuje pouze při působení vírů F4 a F5 (nikoliv samostatně, je na ně vázán). Dá se rozpoznat, že zničující škody vírů F4 a F5 jsou místy tak znásobené, že se jim to nelze přičítat. Způsobuje velmi vážné sekundární škody v souvislosti s výskytem a působením škod vírů F4 a F5. Jsou to především smrtící střely ze všeho co přišlo tomuto víru do cesty, silný podtlak a vsávání všeho co je poblíž víru. Právě jeho extrémní savost je jeho nejsmrtonosnější vlastností. Pro tento vír se též užívá název sekundární savý vítr.

I na našem území jsou tornáda

16. 7. 1993 - tornádo o síle F2 ve Spáleném Poříčí.

27. 6. 1997 - tornádo o síle F2 v oblasti Rokycan.

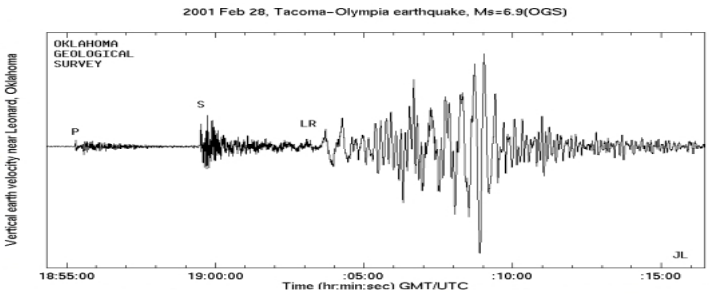
21. 7. 1998 - tornádo o síle F2 okres Karlovy Vary

12. 6. 2000 - tornádo o síle F2 v Málkově, okres Chomutov

30.5. 2001 - tornádo o síle F3 v Benešově, okres Havlíčkův Brod

9. 6. 2004 - tornádo o síle F3 v Litovli

Seismogram je přístroj na měření zemětřesení

Co je to zemětřesení??

Zemětřesení je náhlý pohyb zemské kůry, vyvolaný uvolněním napětí z neustálých pohybů litosferických desek. Zemětřesení vznikají při nárazu litosferických desek na sebe (jedna litosferická deska narazí na druhou). Na zemi existuje jen asi 24 litosferických desek. Litosferické desky se k sobě buď přibližují nebo oddalují.

TITANIC

Titanic, možno říci zdokonalený Olympic, byl o osm centimetrů delší než jeho sesterská loď a měl o tisíc tun větší hrubou prostornost. Délkou 259,83 m, šířkou 28,19 m, hrubou prostorností 46 328 BRT a výtlakem 52 310 tun při ponoru 10,54 m, byl největší lodí, jaká byla do té doby postavena.

Titanic měl 9 ocelových palub vzdálených od sebe 250 - 320 cm. Nejvýše byla člunová paluba, pod ní 7 palub označených odshora dolů písmeny A až G, pod nimi paluba dna lodi a ještě níž, asi metr a půl pod kýlem vnitřní dno. Pouze paluby C, D, E a F se táhly po celé délce od jednoho konce lodi k druhému. Člunová paluba a paluba A nedosahovaly až k přídi a zádi, paluba G a paluba dna lodi pokrývaly pouze prostor v přední části lodi od kotelen po příď a v zadní části od strojoven po záď.

Osoby na palubě Titanicu

Pokud jde o celkový počet osob na palubě Titaniku, je známým problémem všech historiků, zkoumajících osudy této lodi, dobrat se jeho přesného čísla. Zprvu se počet cestujících odhadoval podle záznamů o proplacených lodních lístcích kolem čísla 1295. Později se však vyšplhaly tyto údaje poněkud výš. V současné době se odborníci víceméně shodují na počtu 1316 cestujících, přičemž celkový počet osob na palubě činil podle současných anglických pramenů 2201 osob. V okamžiku vyplutí ze Southamptonu 10. dubna 1912 ve 12:00 bylo tedy na Titaniku s největší pravděpodobností 195 cestujících 1. třídy, 221 cestujících 2. třídy a 497 cestujících 3. třídy, k nimž během krátké zastávky v Cherbourgu přistoupilo ještě dalších 274 osob. Když pak loď opouštěla 11. dubna 1912 ve 13:00 poslední zastávku na evropském kontinentu - irský přístav Queenstown - bylo na palubě z celkového počtu cestujících 869 mužů a 447 žen včetně 106 dětí. Posádku tvořilo 885 osob.

Ztroskotání.....

23:30 - necelých pět mil dělí Titanic od naplnění osudu. Strážní Frad Fleet a Reginald Lee mávali rukama a snažili se aspoň trochu zahřát v mrazivém proudění vzduchu, spjatém s rychlou plavbou parníku. Fleet, aniž by utrousil jediné slovo, se najednou naklonil dopředu a upřeně se zahleděl do dáli. Udeřil třikrát do zvonce a telefonem ohlásil "Ledovec před přídí!" Službu konající první důstojník Murdoch pohotově zareagoval příkazy: "Kormidlo na maximum vpravo," a "Plnou parou zpět!" Setrvačná síla 269 m dlouhého kolosu měla za následek, že začal zpomalovat a otřel se o vyčnívající patnáctimetrovou horu ledu. V dunění parních strojů jen několik lidí u pravého boku zaslechlo krátký skřípavý zvuk. Kapitán dorazil na můstek v okamžiku, kdy z komory číslo 4 přišla zpráva, že dvojité dno je rozerváno a do trupu vniká odhadem sto tun vody za minutu. Rozkazy pršely: "Zavřít mezikomorové uzávěry! Uhasit oheň pod kotli v postiženém úseku! Čerpací mužstva na místa!" Telegrafista Phillips střídal dosud vžité volání o pomoc C-Q-D s nově nad zavedeným S-O-S. Masa ledovce, tvrdá jako kámen, protrhla trup Titaniku necelých pět metrů nad kýlem a potom prořízla ocelové pláty trupu. Později se ukázalo, že trhlina způsobená srážkou s ledovcem nepřesahovala ani čtyři čtvereční metry. Tyto "necelé čtyři metry" se však rozloženě táhly po délce lodi, takže voda mohla pronikat do pěti jejích oddělení. Titanic byl schopen plavby jen při zaplavení čtyř oddělení a ne pěti! Zaplavení pátého oddělení však způsobilo, že voda vystoupla nad palubu E, kde končily vodotěsné přepážky a začala se přelévat do dalších oddělení.

0:30 - Začíná se se spouštěním prvních záchranných člunů. První čluny byly zaplněné méně než z poloviny, lidé do nich nastupovali zdráhavě.

1:55 - Záchranný člun číslo 4, ve kterém se nachází celkem 32 lidí, včetně členů posádky, byl spuštěný na hladinu moře. Na levoboku Titaniku bylo dovoleno do záchranných člunů nastoupit jen ženám a dětem, zatímco na pravoboku do nich mohli nastoupit i muži, pokud se tam nenalézaly ženy. Jak však minuty ubíhaly, hrozící nebezpečí začalo stále více doléhat na cestující i na členy posádky. Při okraji paluby, kde se nalézaly záchranné čluny, se hromadilo stále více lidí, strkali se, až bezmála vznikla panika.

2:00 - Příď Titaniku se nořila stále víc do vody. Záchranný člun číslo 4, poslední, který odrazil od boku lodi, byl asi tak na délku lodě od Titaniku, když se jeho osádce podařilo z moře vylovit osm členů posádky.

2:05 - Nad vodou se tyčila záď lodě, všechny záchranné čluny byly už spuštěné na hladinu a přes 1500 lidí se ještě nalézalo na palubě.

2:10 - Voda konala své. Zaplavila vodotěsně uzavřená oddělení, jedno po druhém, a její váha nakonec stáhla příď Titaniku pod hladinu. Jak minuty ubíhaly, obrovská záď lodi se stále kolměji tyčila k diamantově černé obloze. Elektrická energie, dodávaná dynamy, začala slábnout, telegrafní signál se začal zadrhávat a pak zmlknul nadobro.

2:15 - Záď Titaniku trčí více a více do výše. Uvnitř lodi veškeré věci a zařízení, stolní soupravy, sklenice, nádobí, všechno nepřichycené se hrnulo k přídi. Za ohlušujícího hřmotu do sebe a do stěn narážely židle, postele, lampy, stoly a pohovky.

2:18 - Světla lamp, o jejichž napájení elektřinou se statečně a obětavě staral technický personál, najednou zčervenala, jednou dvakrát blikla a pak zhasla, zanechávajíce na pozadí tmavé noci křivku trupu Titaniku ještě černější. Proudy vody stékaly ze tří velkých lodních šroubů, které tak byly zbavené elementu, na který si mezitím tak zvykly. Oblouk, který záď opsala, dosáhl svého vrcholu. Titanic stál téměř vertikálně deset...dvacet...třicet vteřin.

2:20 - Příď byla pod vodou a zbytek trupu lodi začal prudce sjíždět dolů do hlubiny, což bylo doprovázeno obrovským rachotem a hřmotem. Komíny lodi se při dopadu na hladinu odtrhávaly a do vzduchu vylétaly mraky sazí a páry. Titanic ještě nezmizel celý pod hladinou, když se jeho trup za obrovského hřmotu rozlomil v místě těsně za tzv. zadním expanzním spojem (mezi třetím a čtvrtým komínem) a větrací šachtou strojovny. Přední část lodi, představující tři její pětiny, se rychle sunula na dno oceánu. Zadní část se držela o pár vteřin déle, pak však ztratila vztlak a také začala prudce klesat ke dnu. Záď nabrala směr, jímž ke dnu sjížděla příď, a přitom se otáčela v pomalých piruetách. Cestou do hloubky 4000 m se trup rozlomil na dvě velké části. Dvacet záchranných člunů, jeden převrácený, jiné silně zaplavené vodou, pluly oceánem, který připomínal sklo. Nad hladinou se zpočátku ozývalo spousty výkřiků, jak lidé volali o pomoc. Zoufalé volání však stále víc sláblo, až pak najednou už nebylo ničeho takového...nic, jen "dvacet člunů a tiché moře" a ticho.

O dvě hodiny později dorazila na místo katastrofy rádiem přivolaná nákladní loď Carpathia a potom i další. Z rozptýlených člunů zachránily 711 osob, tedy jednu třetinu. Ostatních 1489, včetně 106 žen a 52 dětí, nalezlo v ledových vodách Atlantiku smrt. Roztroušené mrtvoly oblečené v plovacích vestách objevovaly záchranné lodi ještě po týdnu.

SPORT

Pod pojmem sport je dnes obvykle označována pohybová aktivita provozovaná podle určitých pravidel a zvyklostí, jejíž výsledky jsou navíc měřitelné nebo porovnatelné s jinými provozovateli téhož sportovního odvětví.

Historie

Prvním ze zdrojů, ze kterých se sport vyvinul je podle historiků potřeba výcviku armád, zaměřené na bojové dovednosti a na fyzickou zdatnost (zápas, lukostřelba, jízda na koni).Druhým zdrojem jsou rituální aktivity, kdy byla určitá forma soutěže prováděna jako součást obětního rituálu nebo rituálu předpovídání budoucnosti - do první kategorie patří řecké olympijské soutěže, do druhé kategorie mayské obřadní míčové hry.

SPORT VE STAROVĚKU

Známky sportu byl nalezeny už i u starověkých lidí. Jednalo se o Čínu, Persii. Nejznámějším případem je bezesporu starověké Řecko. Výsledkem bylo mimo jiné pravidelné pořádání sportovních her v osadě Olympie, které se staly předobrazem moderních olympijských her.

Sport ve středověku

Počátky sportu lze v západní Evropě stopovat hluboko do středověku. Jeho charakter je ale obvykle podobný, jako u starověkých vojenských klání, jehož účelem je fyzický výcvik pro válku.

První zdokumentované odchylky od tohoto účelu lze najít v renesanční Itálii - příkladem je Calnio Fiorentino, jehož pravidla poprvé publikovaná v roce 1580 již nápadně připomínají něco mezi dnešním ragby, fotbalem a australským fotbalem.

Podobné příklady (pálkovací hry podobné dnešnímu tenisu ve středověké Francii nebo ragby od vesnice k vesnici ve Skotsku) jsou ale obvykle místně omezené způsoby zábavy bez všeobecně uznávaných pravidel a velkých soutěží a turnajů v moderním stylu.

Suzanne Lenglen

Počátky moderního sportu

Počátky sportu v dnešním smyslu toho slova jsou obvykle spojovány s technickou revolucí, jejíž vůdčí zemí byla v 19. století Anglie. Fyzická námaha, která není bezprostředně spojena se zajištěním přežití nebo válečným konfliktem, se v té době postupně stala z privilegia „vyšších vrstev“ běžně rozšířenou formou zábavy.

Do druhé poloviny 19. století (a ve velké většině případů právě do Anglie) spadá založení většiny dnes provozovaných nejoblíbenějších sportů na všeobecném základě - tj. na zásadě „pokud budeš respektovat pravidla, můžeš hrát s námi (nebo spíš proti nám) a je jedno kdo jsi a odkud jsi“.

V Anglii takto vzniká:

- 1863 - „Fotbalová asociace“ jako spojení klubů hrajících „kopanou“ verzi ragby .
- 1877 - mistrovství v „královském tenisu“ ve Wimbledonu.
- 1897 - první verze psaných pravidel pro dnešní házenou.

A podobných příkladů (následně i za hranicemi Anglie - například v roce 1891 v Kanadě a USA počátek basketbalu)

Naprosto zásadní bylo pro další rozvoj sportu založení novodobých olympijských her, které je spojeno se jménem Pierra de Coubertina a rokem 1896. Sport se tím stává ze specifického a stále ještě menšinového způsobu zábavy kulturním a později i politickým fenoménem.

Současnost

Dnes je sport provozován na několika úrovních:

Na vrcholové úrovni profesionálně nebo poloprofesionálně (podle významu sportu a kvality sportovce) - sportovec v takovém případě obvykle denně trénuje, často i několik hodin nebo na plný úvazek, účastní se soutěží na mezinárodní nebo alespoň národní úrovni.

Na výkonnostní úrovni poloprofesionálně nebo amatérsky - obvyklý je pravidelný trénink v rozsahu několika až několika desítek hodin týdně, registrace v některém sportovním svazu a pravidelná účast v soutěžích na rekreační úrovni - příležitostné sportování v rozsahu maximálně několika hodin týdně, bez oficiální registrace nebo s registrací v rekreačních čistě amatérských soutěžích.

Olympijské hry jsou největší sportovní událostí moderní doby. Svého předchůdce a vzor mají v antických olympijských hrách, konaných ve starém Řecku v Olympii na poloostrově Peloponés. Jejich zakladatelem byl podle pověsti Hérakles.

Novořecké olympijské hry

15 listopadu 1859 Aténách 20 000 diváků stalo svědky sportovních klání 300 soutěžících na prvních novořeckých olympijských hrách. Hlavní zásluhu na jejich uspořádání měl hrdina osvobozovacích bojů, Evangelos Zappas, který jejich organizaci věnoval nejen značné úsilí, ale i celý svůj majetek. Myšlenka uspořádat novořecké olympijské hry se zrodila v Pyrgu. Bylo to krátce po osvobození Řecka z turecké nadvlády, kdy se místní městská rada rozhodla pro obnovení her přímo v Olympii. Měly se konat každé čtyři roky 25 března, tj. na Den řecké nezávislosti. Nepříznivé podmínky v Olympii (bažinaté území plné komáru představovalo velkou hrozbu malárie) vedly k tomu, že se nakonec hry konaly až v listopadu a v Aténách. Hry se pak konaly ještě v letech 1870, 75 87.

Olympijská myšlenka

Zformuloval ji Pierre de Coubertin ve svém díle *Antický ideál tělesné krásy a duchovní dokonalosti* (kalokagathía), posvátný mír (ekecheiría), slavnostní obřady při zahájení antických OH ožívají v nové formě při dnešních OH obohaceny o požadavek rovnoprávnosti všech sportovců bez rasové, politické a náboženské diskriminace, o požadavek demokracie a internacionalismu. Dnešní olympijská myšlenka je v podstatě vyjádřena v základním článku olympijské charty.

Olympijská přísaha

slavnostní slib, který skládají:

- sportovci při slavnostním zahájení
- rozhodčí při slavnostním zahájení
- sportovec při podpisu přihlášky
- nový člen MOV

Olympijské symboly

olympijské symboly, znaky vyjadřující olympijské myšlenky a univerzálnost olympijského hnutí, jeho úkoly a cíle.

Rozlišujeme:

- nejvyšší symboly olympijského hnutí (olympijský symbol, vlajka, heslo)
- emblémy, znaky NOV (národní olympijský výbor) a organizačních výborů OH (ZOH)
- maskoty

Nejvyšším olympijským symbolem jsou olympijské kruhy, které jsou vzájemně propojeny. Pět kruhů představuje pět kontinentů spojených olympijskou myšlenkou, šest barev (včetně bílého podkladu) barvy všech národů světa. Existuje obecný názor, že kruhy představují jednotlivé kontinenty, ale není tomu tak. Baron de Coubertin kruhy a barvy jako dva nezávislé symboly a MOV výslovně uvádí, že žádný z kruhů nereprezentuje konkrétní kontinent. Olympijské kruhy jsou součásti olympijské vlajky, která má bílý podklad a v jejím středu je umístěno pět olympijských kruhů:

- modrý kruh je vlevo nahoře, nejblíže žerdi.
- černý kruh je vedle modrého, ve středu vlajky
- červený kruh je vedle černého
- žlutý kruh propojuje modrý a černý kruh
- zelený kruh propojuje černý a červený kruh

Vlajka poprvé zavlála při VI. olympijském kongresu 1914, na olympijském stadiónu poprvé 1920. Na OH se vyvěšuje vlajka, kterou 1920 věnovaly Antverpy, na ZOH vlajka, kterou 1952 věnovalo Oslo. Součástí historické vlajky je i olympijské heslo Citius, Altius, Fortius (Rychleji, výše, silněji), které vyjadřuje cíl olympijského hnutí, úsilí o neustálý pokrok. Nejvyšší symboly olympijského hnutí jsou podle čl. 6 olympijské charty výlučným vlastnictvím MOV. S výjimkou oficiálního olympijského dne nesmí NOV užívat olympijské symboly bez jeho výslovného povolení. Nejvyšší symboly se nesmí použít ke komerčním účelům. Kombinací olympijských kruhů s jinými znaky nebo atributy (např. se státní vlajkou) vznikají emblémy, znaky NOV a organizačních výborů OH (ZOH), jejichž jsou vlastnictvím, musí však být schváleny MOV. Nově používaným symbolem OH (ZOH) jsou maskoty, které mají vyjadřovat národní tradici hostitelské země.

<u>Předsedové Mezinárodního olympijského výboru</u>

- Demetrius Vikelas (1894–1896)
- Pierre de Coubertin (1896–1925)
- Henri de Baillet-Latour (1925–1942)
- Sigfrid Edström (1942–1952)
- Avery Brundage (1952–1972)
- Lord Killanin (1972–1980)
- Juan Antonio Samaranch (1980–2001)
- Jacques Rogger (od 2001)

kola

V tomto článku se dozvíte co je freestyle a bikros

Bikros

BIKROS U NÁS Do naší země se dostal bikros poprvé v roce 1984 a ihned se těšil ohromné popularitě. Český výrobce Velamos Sobotín chrlil kola BMX 20 jedno za druhým, a tak hned z počátku měl bikros několik tisíc příznivců. Aktivně se do pořádání závodů angažovaly SVAZARM a ČSTV, což někdy znamenalo i dvě soutěže stejné úrovně pod různým zaštiťujícím orgánem, ale i tato nepříjemnost se později vyřešila. Mekkou počátků této disciplíny byla střediska jako Šumperk, Rudná, Ostředek atd. Výhodou té doby bylo, že všichni jezdili v podstatě na stejných kolech, a tak záleželo jen a jen na schopnostech jezdce. S pádem komunismu začali objevovat i naši jezdci to, že na západě se jezdí na technicky úplně jiných kolech, o polovinu lehčích, a tak zhruba 3 roky u nás platilo to, že vyhrával ten, kdo měl peníze a přivezl ze západu slušné kolo. Naši jezdci se také začali zúčastňovat mezinárodních závodů, nejprve v Německu a Rakousku, později i evropských a světových šampionátů. Každopádně díky tomu, že se u nás bikros považoval stále za dětský sport, jsme měli spoustu skvělých jezdců v mládežnických kategoriích, kteří dokázali získat titul mistra světa. Určitě nejvíc jich má Vladislav Khás z let 1991,1992,1993 a 1994. Po jednom titulu získali i Jiří Batovec nebo Zdeněk Štybar. Dlouho jsme neměli žádné zastoupení v kategorii PRO. Tím prvním se stal až v roce 1994 René Živný a i v téhle prestižní kategorii jsme začali dohánět svět a dnes patříme v kategorii ELITE (současný název pro kategorii PRO) ke světové špičce. Jména jako Michal Prokop, Lukáš Tamme, Aneta Hladíková či Jana Horáková nahánějí soupeřům strach. Co se týká mezinárodních závodů na našem území, tak prvním byl INTERNATIONAL CUP v Milovicích v roce 1995 a od té doby pravidelně pořádá naše republika některý ze závodů Mistrovství Evropy či Evropského poháru. Kromě Milovic okusili pořadatelství velkého závodu již také v Klatovech, Pardubicích, Třinci či Praze-Bohnicích. BIKROS NYNÍ V současnosti se bikros začíná po porevolučním úpadku opět dostávat do masivnějších čísel v členské základně a počet licencí se u nás blíží k číslu 500. Hlavní a nejdůležitější zprávou pro bikros z poslední doby je především to, že se stal olympijskou disciplínou, a to od roku 2008, kdy bude olympiáda v Číně. Díky tomu, že průměrně odjede závodník bmx za rok 30 závodů, je tento sport velice časově náročný a dá se říci, že je velice často rodinným typem sportu. Nezřídka se stává, že závodí nejen jezdci v mladších kategoriích, ale i jejich otec v kategorii Cruiser master nad 40 let. Zaměříme - li se na vývoj světového bikrosu, tak ten se stále více profesionalizuje, především vzhledem k blížícímu se startu bmx na olympiádě. Jezdci jsou již v podstatě vrcholní atleti, dráhy jsou extrémně náročné s dlouhými skoky, atraktivními pro diváky. Bikros není již jen doménou v USA či Evropě, ale silné základny mají jezdci v Jižní Americe, Austrálii, Japonsku či Jižní Africe. Ve světě se nově také jezdí UCI BMX Supercross. Jede se na klasické bikrosové dráze, na které jsou obrovské skoky, atraktivní pro TV a diváky. U nás je bikros zaštítěn Českým svazem cyklistiky a řízen KOMISÍ BMX. Organizovaně se jezdí seriály závodů Českého poháru, Českomoravského poháru a národní šampionát jednotlivců i klubů, jednotlivě se pak jezdí různé Velké ceny. Bohužel u nás stále chybí krytá hala pro trénink v zimě, a tak se trénují pouze starty na omezeném prostoru v nafukovací hale u sídla ČSC v Praze-Motole nebo se vyráží za tréninkem v hale do zahraničí. Věkové kategorie jsou na dvacetipalcových kolech od šesti let nahoru po roce do 19+ a dále Junior men, Junior women, Elite men, Elite women, na dvacetičtyčpalcových kolech pak kategorie do 12 let, 13/14,15/16,17/29,30/39,40+, Junior Cruiser, Elite Cruiser a Girls Cruiser. Co se týká odměn za umístění na stupních vítězů, tak kromě věcných darů od sponzorů jsou to medaile či poháry, v kategoriích juniorských a elitních pak finanční odměny, ovšem ty u nás zdaleka nedosahují evropského průměru

Freestyle

Jízda na freestyle BMX se dělí do 4 různých skupin. Ty se liší místy, kde jezdíte a technickými předpoklady kola, o kterých se dozvíte něco víc později. Všechny disciplíny, kromě flatlandu, jsou trochu nebezpečné, proto je dobré jezdit s helmou a chrániči a nebát se toho. Většinou je tu parta ostatních riderů, kteří vás k výkonu vyhecují a naučí nové triky. A teď už o které styly jízdy jde:

Street

Street se jezdí buď v ulicích města, nebo v tzv. parcích. Ve skateparku jsou překážky udělané uměle na jednom místě, většinou z plechu nebo překližky, což je šetrnější pro kolo, vás i město. Můžou být pod širým nebem i zastřešené, to je samozřejmě výhodou v měsících, kdy počasí zrovna nepřeje. V některých z parků najdete i foampit, neboli takový bazén naplněný molitanem, kde se jezdci učí a zkouší triky. Ježdění ve skateparku by se správně mělo říkat park, ale víc se pro tenhle styl jízdy ujal právě výraz street. Ve městě se jezdí na všem co vás napadne. Schody, zábradlí, zídky, stromy, bazény, lavičky.. všechno je povoleno, i když občas se to nelíbí naší policii.. Ale je na každém z vás, jakou překážku si vyberete a jestli je nutné ničit přitom okolí. Jako u všech disciplín se hodnotí obtížnost a provedení triků a jejich kombinací. Je jen na vás na jaké překážce jaký trik uděláte. Nechodí to jako třeba u tance, kde vám strhnou body za neustojení otočky, tady porota spíše ocení těžší trik s horším dopadem.

Dirt Jump

Dirt Jump, neboli dirt se jezdí na jednom a více hliněných skocích a jezdec musí během letu mezi odrazem a dopadem předvést nějaké triky. Klasická délka skoků na závodech je zhruba kolem 4 do 9 metrů, je to hlavně proto, že jezdci potřebují mít ve vzduchu na provedení triku dost času. Většině lidí při sledování takového umění běhá mráz po zádech, jiní koukají nebo si ťukají na čela. Ale to k extrémním sportům patří.

Rampa

Je to freestylová disciplína, která se jezdí v U-rampě. Ta může dění předvést co nejvíc triků, u kterých se, jako v předchozích disciplínách, hodnotí obtížnost a provedení. V "minošce" se jezdí spíš streetové věci a na "vertě" se lítá vysoko nad koping. Typické pro jízdu v rampě je to, že se jezdec vrací do stejného rádiusu, z kterého se odrážel, takže je tady potřeba ovládat otočku minimálně o 180 stupňů. U nás se na rampu specializuje hrozně málo lidí, možná je to i tím, že riziko zranění je poměrně vysoké. Proto je nutnostímít různé rozměry, ale nejčastější je Mini a Vert. Rampy se liší především výškou a tím, že vertikální rampa má poslední část rádiusu kolmou, tedy vertikální, k zemi. Rider má v rampě během jež integrální helma chránící celou hlavu a samozřejmě ostatní chrániče.

Flatland

Flatland je takový tanec na kole. Je to asi nejméně náročná a nebezpečná disciplína. Na druhou stranu je ale pro jezdce náročná na rovnováhu a taky na trpělivost. Rider předvádí triky a jejich kombinace na rovné asfaltové nebo betonové ploše o výměře zhruba 25 na 20 metrů. Plácek je bez překážek a musí být rovný a neklouzat se.

Vtipy

Učitelka k žákovi: „Časuj nám sloveso chodit“ „Chodím...chodíš...chodí...“ „Rychleji! “pobídne ho učitelka. „Běžím...běžíš...běží....“

Baví se dva školáci: “Kde je Pepa?“ „V nemocnici.“ „A co se mu stalo?“ „Vyhrál soutěž o to, kdo se víc vykloní z okna!“

Víte jaký je rozdíl mezi školou a věznicí? Žádný u obou sedíte a nevíte za co.

Ptá se paní učitelka hloupého Pepy. „'Jaký jediný savec nemá zuby? ‚A on odpoví: „'Můj děda!,“

„Co říkal tvůj tatínek na vysvědčení Pepíčku?“ „Strašně se zlobil paneučiteli, radši se mu koukejte vyhnout.''

„Po stropě leze pavouk!!!'' Pan učitel: „Tak ho zašlápni a nezlob!“

Je třída v obřím akváriua paní učitelka se ptá: „Z jakého oceánu jsou tyto ryby?“ Je vyvolaný Pepík, ale stále mlčí. „Prosím“, hlásí se malý Pepíček A paní učitelka: „Ano je to Tichý oceán.“

Ha ha ha ha ha ha ha ha

Hádanky

Vyslovíš-li mé jméno, zabiješ mě. Kdo jsem?	(ticho)
Tři muži se potápějí v řece, ale když vylezou, jenom dva mají mokré vlasy. Jak je to možné?	(třetí je bez hlavy)
Co dělá osel, když na něj svítí slunce?	(stín)
Je to tvé, ale tví přátelé to používají více než ty. Co je to?	(tvé jméno)
Je to stříbrné a lítá to. Co to je?	(kuře v alobalu)
Matka má sedm dětí, polovina z nich jsou kluci. Jak je to možné?	(všichni jsou kluci)
Co bylo první - kuře nebo vejce	(vejce, to bylo už za dinosaurů)

Perličky ze školy

Při hodině ČJ: „Jaké máme druhy předložek?“
Odpověď = předložky, z příboru!!!!!!

Husa je husovitá šelma.

Ryba má dýchací oči.

Ucho je zvukový příjímač….

Co je jahoda, jablko = ovce (místo ovoce)

Chi chi chi chi chi

poznámky

Na plavaní neplave!!!	Vybírá vši spolužákovi.	Po písemné práci snědl tahák.	Vyvolán prohlásil, že nebude odpovídat bez advokáta.
Na hodinu fyziky přišel o 45 minut později.	Neměl žákovskou knížku a odmítal mi ji dát.	Poznámka: „Neustále lítá po třídě a posedává na oknech a lavicích.“ Odpověď otce: „Tomu nevěřím.“ Holub.	

Rozumbrada

školní občasník

Autoři: 7. třída

Počet výtisků: 9 + 1

Ročník: 7/2008